

Geleide meditatie: het verhaal van de voetwassing

Bij 'Anders gedaan' van 9 april 2020 (De Eerste Dag 2020-2, p. 41) – Marloes Meijer

Voor volwassenen kun je ervoor kiezen het verhaal van de voetwassing te lezen als geleide meditatie. Wanneer het verhaal in stilte klinkt, ontdek je het vreemde en bijzondere van Jezus' handelen, maar merk je ook hoe bijzonder het is als zo iets aan jou gebeurt.

Hieronder vind je twee versies: een lange en een korte.

Zorg dat je de meditatie goed inleidt en leid hem daarna rustig. Laat je niet afleiden door wat er eventueel om je heen gebeurt. Zo houd je mensen bij het verhaal.

Laat mensen goed op hun stoel gaan zitten, voeten op de grond, handen ontspannen in je schoot, rug tegen de leuning.

Korte versie

Je staat voor de deur. Het vuil van je reis kleeft aan je. Je schoenen zitten onder de modder, je ruikt niet meer zo fris en je hebt het koud en warm tegelijk. Snel stap je naar binnen. Hier is het behaaglijk. Je vrienden zitten aan tafel en je kunt zo aanschuiven. Jezus is er, net als Judas en al die anderen. Het eten smaakt jullie goed. Het is vertrouwd, zo met elkaar.

Stilte

Halverwege de maaltijd zie je ineens hoe Jezus opstaat. Je hebt het eerst niet eens zo door, je bent nog zo bezig met alles en iedereen om je heen. Maar als Hij zijn bovenkleed afdoet en een linnen doek omdoet, heeft Hij ineens je aandacht. Wat gaat Hij nu toch doen? Dit is best vreemd.

Hij wast voeten. Intens doet Hij het, zorgzaam, vol aandacht. Hij komt ook bij jou. Geef je voet maar, zegt Hij. Maar dat kun je niet toestaan. Hij niet. Niet jouw voeten. Dat nooit. Hij, zo hoog, jij, zo gewoon. Dat zou te gek zijn.

Stilte

Maar als Jezus zegt dat het gaat om 'erbij horen', ja, dan wordt het anders. Dat verandert de zaak. Erbij horen, dat graag, en dan ook helemaal. Hij mag je voeten wassen, en ook je hoofd. Je wilt je onderdompelen in die liefde, die aandacht, die reinheid die Jezus je geeft.

Korte stilte

Lees Johannes 13,10

Korte stilte

Dat is een onheilspellende uitspraak, die Jezus daar doet. Het zal toch wel goed blijven gaan? Jullie hebben het zo goed samen, dat kan toch niet stoppen? Zou iemand het verkeerde met Jezus voorhebben? Of met de groep?

Stilte

Als Jezus jullie voeten gewassen heeft, doet Hij zijn bovenkleed weer aan en gaat Hij weer naar zijn plaats. Alles is weer gewoon. Maar toch heel anders dan voorheen. De sfeer is veranderd. Iedereen is een beetje in verwarring, onzeker over de betekenis van dit alles.

Dan vraagt Jezus of jullie het begrijpen.

Lees Johannes 13,13-15

Lange stilte

Rond de meditatie af door mensen hun handen, voeten et cetera weer te laten bewegen.

Of vraag de organist om een wat langer voorspel te spelen bij een lied (bijvoorbeeld LB 282, 'Genesteld aan uw hart').

Langere versie

Beeldmeditatie: bij het beeld van Sieger Köder.

We zien matzes en wijn; voor wie in de traditie staat is het een bekend beeld. Het begin van de seider.

Wie goed kijkt ziet een afwerende hand: niet doen, dit is gênant. Het is als een docent die de naar hem gegooide propjes opraapt, als de aanblik van een invloedrijke man, door de alcohol vervallen, verlopen, verminkt geraakt.

‘Niet doen, dit is gênant. Niet U, Heer, niet zo nederig, niet aan mij. En ook niet voor de ogen van de toeschouwers. Het past niet, bij een koning, een redder, een Heer.’

Dat doe je niet, zo buigen voor een ander, het is gênant en vies, kijk eens hoe groen het water, giftig haast. En dan de lucht!

Ongemakkelijk maakt het je.

Het is te intiem.

Te nabij.

En tegelijk.

‘Blijf hier, laat me niet gaan,

zegen mij,

ik omarm U, hou van U.

Blijf dichtbij, in mijn armen, hoofd in mijn schoot.

Dan bescherm ik U,

bemin ik U,

laat ik U niet meer gaan.’

Zing of luister naar LB 282, ‘Genesteld aan uw hart’, of een ander passend lied.

Meditatief 2

Ontspannen zitten, ogen dicht.

Je loopt over een stoffige weg.

Het is warm vandaag en je bent al een tijd op weg.

Je voelt de avondzon, nog best wel warm,

je ruikt je eigen lijf.

Plakkerig, stoffig, vermoeid, ben je op weg.

En in je tas zitten al je zorgen, al je negatieve ervaringen en al je verdriet.

Zo loop je.

In de verte zie je het huis al liggen.

Het huis waar je met je vrienden gaat eten.

Met je vrienden, en met Jezus.

Degene die je zo lang trouw bent geweest,

degene in wie je gelooft, van wie je je heil verwacht.

Hoewel, nu je hier zo loopt

met je ziel onder je arm,

je ellende met je meetersend,

nu lijkt het alweer zo lang geleden.

En eigenlijk ook wat naïef.

Dat jullie echt dachten dat Jezus alles zou veranderen,

dat Hij heus je last zou verlichten,

je zou optillen tot grote hoogte,

de wereld zou redden zelfs.

Het is gebleken dat het niet zo is,

dat het zo niet kan.

Telkens weer gebeurde dat grote wonder niet,

steeds vaker bleek je hoop vergeefs.

Je doet je best, natuurlijk,

ook nu ben je er weer.

Maar is het  cht?

Is deze man je redder wel?
Je bent bij de deur.
Een onopvallend huis, want ze zijn naar Hem op zoek.
Voorzichtig kijk je om je heen.
Het zou wat zijn, als ze jou met Hem associeerden.
Je zou je toch wat schamen.
Zo wil je liever niet bekendstaan
bij de mensen tegen wie je opziet.
Zacht open je de houten deur. Ruw hout. Gedroogd door de zon en het stof.
Binnen ruikt het muff. Mannengeur, zweet, gemengd met eten.
In de schemerige kamer zie je de anderen al zitten.
Bedrukt, wat schichtig, net als jij.
Waar blijft die slaaf, die je verkoeling moet bieden?
Die even je hitte verlicht, het stof van je voeten wast?
Die je oude wegen van je voeten schudt en ze reinigt voor een nieuwe toekomst?
Ah, daar komt hij. Gelukkig.
Je kijkt nauwelijks naar hem op,
maar als hij aan je voeten knielt,
en zacht je bij de hielen vat,
dan zie je het.
Hij is het.
Je Heer, je redder, degene van wie je je heil verwacht.
Is Hij het, die je voeten wast?
Die je groene geur, je giftige gedachten, je oude wegen en verkeerde paden
oppakt en zachtjes streelt?
Is Hij het die het water pakt en over je heen laat stromen?
Die je afwast, reinigt, heelt?
Is Hij het die je zachtjes droogt, omdat je ook weer verder moet,
omdat dit nieuw begin geen einde is?

Hij gaat weer door,
de volgende is aan de beurt.
Maar wat jou is overkomen, is van jou,
gaat met je mee,
je hele leven lang.
Wat doet het je?
Wat zegt het je?
Wat vraagt het van je?

Houd een lange stilte en sluit af met een lied, bijvoorbeeld 'Gott ist nur liebe' uit Taizé.